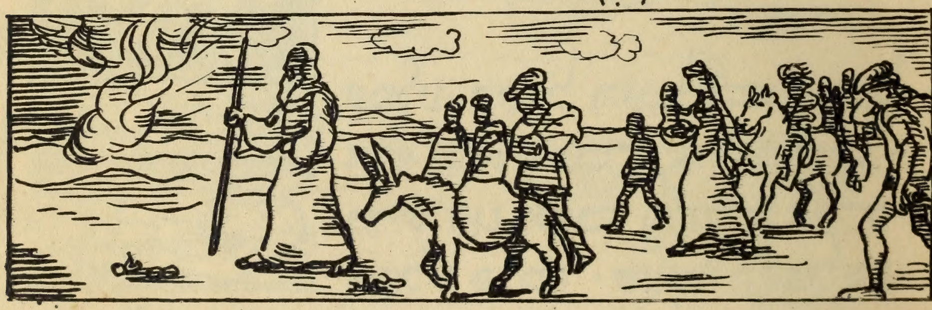
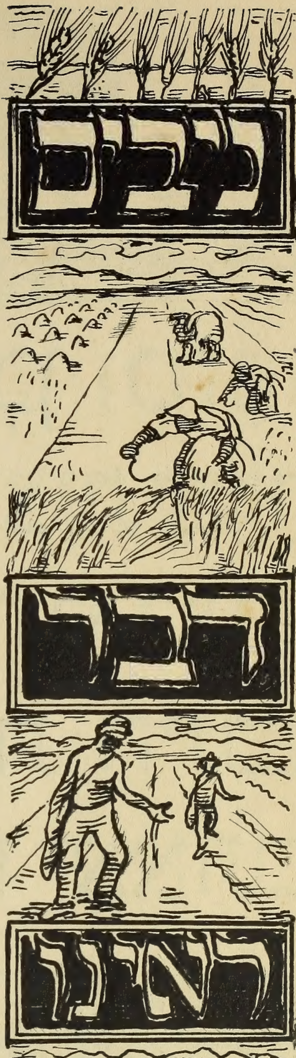
הגדה
של
פסח

גבעת ברנר

הנְנִי מוּכָן וּמְזֻמָּן
לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה
שָׁמוֹר אֶת חַג הָאָבִיב
זָכוֹר אֶת הַיּוֹם
אֲשֶׁר בּוֹ יְצָאתֶם

דּוֹבְרִים אֵלַי זֵרְעֵינוּ · בְּמַעֲנִית לְבָב · וְיוֹם
יַגִּיעַ וְהָיִינוּ · לְשִׁבֳּלֵי זָהָב · וְיֶלֶד רַךְ יָבוֹא
אֵלֶיךָ · פִּרְחֵי דָגָן לָבֹר · וְהֵלֵךְ דַּל בְּמַלְי־
לוֹתֶיךָ · רַעֲבוֹנוֹ יִשְׁבֹּר · חֲרֹשׁ חוֹרֵשׁ וְזָרַע
זוֹרֵעַ · בְּמַעֲנִית הַלֵּב · וּבוֹאוּ בוֹאוּ · זָר
זֶרַע לָחַג קָצִיר קָרֵב.

אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם:
כִּי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נוֹתֵן
לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת קְצִירָהּ וַהֲבֵאתֶם
אֶת עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל הַכֹּהֵן:

עֲמָלֵנוּ · כַּעֲמַל הַנְּמָלִים · כָּל
אִישׁ יָבִיא כָּעֹמֶר אֲלֻמּוֹרַת ·
גָּדִישׁ הַדָּגָן יָקוּם לְתַלְפִּיּוֹת ·
וְשִׁבֳּלָיו פְּנִימָה · פְּנִימָה הַשִּׁבֳּלִים ·

מה יפית האביב!
בשדה באחו,
הציצים יפרחו,
צהלת חיים סביב
מה יפית האביב!
מה נעמת האביב!

מה יפית העולם!
ים דגן שטוח
יך גלים ברוח,
ומאירים פני האגם
מה יפית העולם!
מה נעמת העולם!

מה יפית, בקר-אור!
כל ענף כל עשב,
יגמעו טל כסף,
ישתו טל, יפיצו מור
מה יפית, בקר-אור!
מה נעמת, בקר-אור!

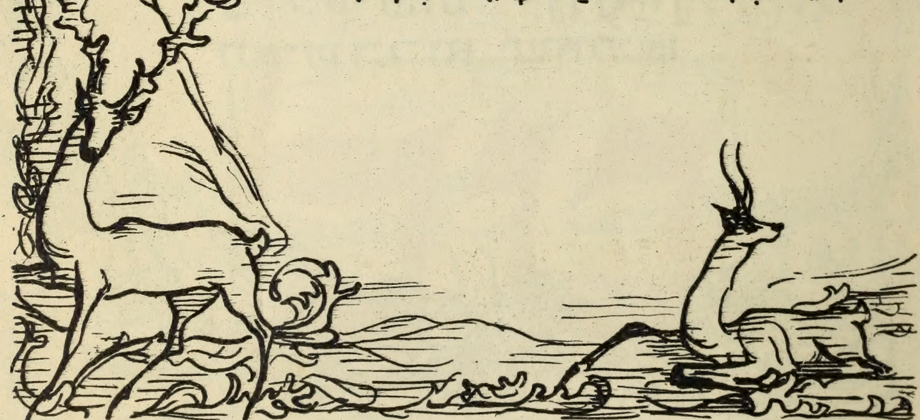

הִנָּךְ׃ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ׃ יָפָה
עֵינַיִךְ׃ יוֹנִים לִבַּבְתִּנִי אֲחוֹתִי
כַלָּה בְּאַחַת מֵעֵינַיִךְ׃
הוֹי קוּמִי לָךְ׃ רַעְיָתִי הוֹי
קוּמִי לָךְ׃ יָפָתִי הוֹי קוּמִי
לָךְ׃ וּלְכִי לָךְ׃ כִּי הִנֵּה הַסְּתָו
עָבַר הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ׃ לוֹ
הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ עֵת
הַזָּמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר
נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ הַתְּאֵנָה
חָנְטָה פַגֶּיהָ וְהַגְּפָנִים סְמָדַר
נָתְנוּ רֵיחַ הוֹי קוּמִי לָךְ׃

קוֹל דּוֹדִי. הִנֵּה - זֶה בָּא.
מְדַלֵּג עַל-הֶהָרִים, מְקַפֵּץ עַל-הַגְּבָעוֹת.
דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר-הָאַיָּלִים.
עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים,
סֹב, דְּמֵה-לְךָ, דוֹדִי, לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר-הָאַיָּלִים.
עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים.
אֵלֶךְ לִי אֶל-הַר הַמּוֹר וְאֶל גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה.
עַל הָרֵי בְשָׂמִים, עַל הָרֵי בְשָׂמִים.

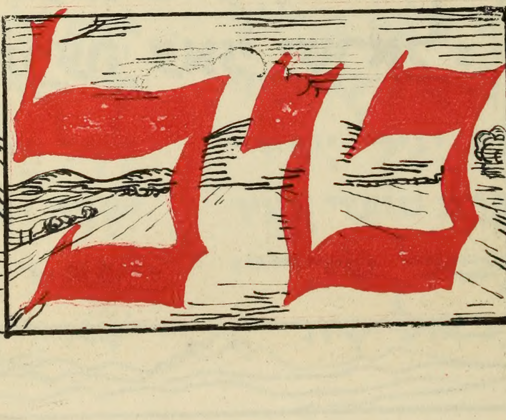
פתנות פסים לבש הגן
וכסות רקמה מדי דשאו
ומעיל תשבץ עטה כל עץ
ולכל עין הראה פלאו
ולכל ציץ חדש לזמן חזו
יציץ שוחק לקראת בואו
אך לפניהם יושך עובר
מלך על כל הורס כמאו
יצא מבין משמר עליו
וישנה את בגדי כלאו
מי לא ישתה יינו עליו
האיש ההוא ישא חטאו

תֵּן לִרְצוֹת אַרְצָךְ שִׁיתֵנוּ
בְרָכָה בְּדִיצָךְ רֹב דָּגָן וְתִירוֹשׁ
בְּהַפְרִיצָךְ קוֹמֵם עִיר בָּהּ חֶפְצָךְ

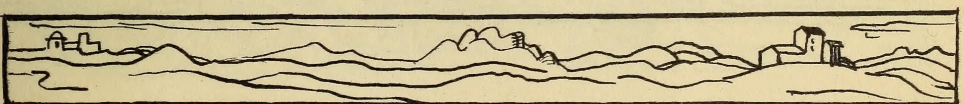
צַוֵּה שָׁנָה טוֹבָה וּמְעֻטֶּרֶת פְּרִי הָאָרֶץ
לְגָאוֹן וּלְתִפְאֶרֶת עִיר כַּסֻּכָּה
נוֹתֶרֶת שִׂימָהּ בְּיָדְךָ עֲטֶרֶת

כשֶׁהָיָה מֹשֶׁה
רַבֵּנוּ רוֹעֶה צֹאנוֹ
שֶׁל יִתְרוֹ בַּמִּדְבָּר
בָּרַח מִמֶּנּוּ גְּדִי וְרָץ אַחֲרָיו עַד
שֶׁהִגִּיעַ לְחָסוּת. נִזְדַּמְּנָה לוֹ
בְּרֵיכָה שֶׁל מַיִם וְעָמַד הַגְּדִי
לִשְׁתּוֹת. כֵּיוָן שֶׁהִגִּיעַ מֹשֶׁה
אֶצְלוֹ אָמַר: אֲנִי לֹא הָיִיתִי יוֹדֵעַ שֶׁרָץ הָיִיתָ
מִפְּנֵי צָמָא עָיֵף אַתָּה. הִרְכִּיבוֹ עַל כְּתֵפוֹ
וְהָיָה מְהַלֵּךְ. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: יֵשׁ
לְךָ רַחֲמִים לִנְהֹג צֹאנוֹ שֶׁל בָּשָׂר וָדָם כָּךְ
חַיֶּיךָ אַתָּה תִּרְעֶה צֹאנִי יִשְׂרָאֵל:

הִנֵּה אֲחַלְּלָה בַּחֲלִילִי בִּדְמִית לֵילִי, יִשְׁמַע
אָדָם יַקְשִׁיב הַצֹּאן, לָזֶה הַשִּׁיר לָזֶה הָרֹן, מִנִּי
עֵדֶר תָּעָה גְּדִי, לֹא כִּכְדִי, לֹא בִּכְדִי, וַיָּבֹא
אֶל אָהֳלִי, בְּצֵאתִי אֶל פָּעֳלִי, רֹאשׁ חִבֵּךְ:
בַּלָּאט הַגְּדִי, בְּיִתְרִי, זְבִיתְרִי חוּסָה נָא
הַגִּידָה אָח, הֲיֵשׁ מָקוֹם לִגְדִי מַהֵר.

לִקְרַאת אָבִיב נָרֹן בְּקוֹל
נַכֶּה בַּתֹּף נַרְבֶּה מָחוֹל
תְּשִׂישׂ נִשְׁמַת כָּל חַי
אֲשֶׁר זֶרַע יָגִיל יָשִׁיר
כִּי בָא קָרֵב מוֹעֵד קָצִיר
גָּמֵל יְבוּל שָׂדַי
גָּמֵל יְבוּל שָׂדַי

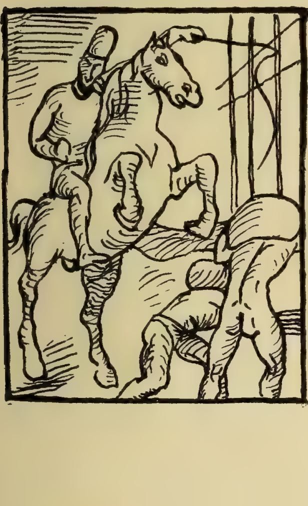
לִקְרַאת אָבִיב הֵיטִיבוּ רֹן
אָדָם וָנִיר פָּרִים וְצֹאן
כִּי בָר מָלְאוּ שָׂדוֹת
לְקוֹל חָלִיל רוֹעִים עָלֵז
יִשְׂמַח הָעֵדֶר עַל הָאֵז
יִשָּׂא רַגְלָיו יִרְקֹד
יִשָּׂא רַגְלָיו יִרְקֹד.

לחמא עַנְיָא דִי אֲכַלוּ אַבְהָתָנָא בְּאַרְעָא דְמִצְרָיִם.
כָּל דִכְפִין יֵיתֵי וְיֵכוֹל, כָּל דִצְרִיךְ יֵיתֵי וְיִפְסַח.
הָשַׁתָּא עַבְדֵי לַשָּׁנָה הַבָּאָה בְּנֵי חוֹרִין.

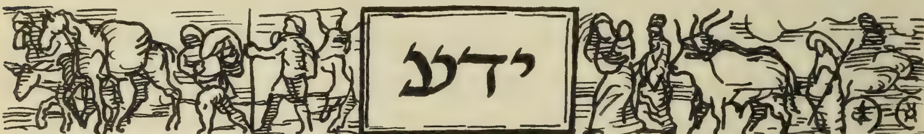
נשתנה הַלַּיְלָה הַזֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִים חָמֵץ וּמַצָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה כֻּלּוֹ מַצָּה שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִים שְׁאָר יְרָקוֹת הַלַּיְלָה הַזֶּה מָרוֹר.

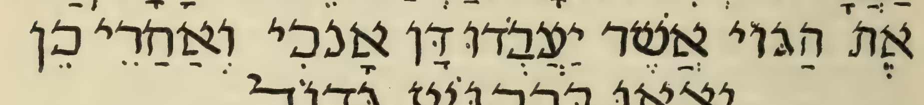
עבדים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרַיִם וַיּוֹצִיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וְאִלּוּ לֹא הוֹצִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם הֲרֵי אָנוּ וּבָנֵינוּ וּבְנֵי בָנֵינוּ מְשֻׁעְבָּדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרַיִם וַאֲפִילוּ כֻּלָּנוּ חֲכָמִים כֻּלָּנוּ נְבוֹנִים כֻּלָּנוּ זְקֵנִים כֻּלָּנוּ יוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה מִצְוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם וְכָל הַמַּרְבֶּה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם הֲרֵי זֶה מְשֻׁבָּח.

ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה
ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין בבני
ברק, והיו מספרים ביציאת מצרים כל
אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם
רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית

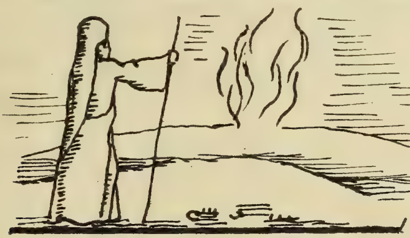
תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם
ועבדום ועינו אותם ארבע מאות שנה וגם
את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן
יצאו ברכוש גדול.

שעמדה לאבותינו ולנו שלא אחד בלבד
עלינו לכלותנו אלא שבכל דור ודור עומדים
עלינו לכלותנו והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

ומשה

היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן
אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה. וירא מלאך יהוה
אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה
איננו אכל. ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה
מדוע לא יבער הסנה. וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו
אלהים מתוך הסנה ויאמר: משה ויאמר: הנני. ויאמר אל
תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד
עליו אדמת קדש הוא. ויאמר יהוה: ראה ראיתי את עני עמי
אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי. וארד להצילו מיד
מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל
ארץ זבת חלב ודבש. ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא
את עמי בני ישראל ממצרים. ויקח משה את אשתו ואת בניו
וישב ארצה מצרים. ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר
שלחו. וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל וידבר אהרן את
כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויאמן העם ויקדו וישתחוו ואחר באו
משה ואהרן ויאמרו אל פרעה: כה אמר יהוה אלהי ישראל **שלח את עמי.**

יִקַּח מֹשֶׁה אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בָּנָיו וַיָּשָׁב אַרְצָה
מִצְרָיִם. וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵת כָּל דִּבְרֵי
יְהוָֹה אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ. וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיַּאַסְפוּ אֶת כָּל
זִקְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָֹה אֶל מֹשֶׁה וַיַּאֲמֵן הָעָם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ וְאַחַר בָּאוּ
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל פַּרְעֹה: כֹּה אָמַר יְהוָֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שַׁלַּח אֶת עַמִּי. וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה: לֹא יָדַעְתִּי אֶת יְהוָֹה וְגַם אֶת
יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלֵּחַ. וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל מֹשֶׁה: עַתָּה תִרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה
לְפַרְעֹה כִּי בְיָד חֲזָקָה יְשַׁלְּחֵם וּבְיָד חֲזָקָה יְגָרְשֵׁם מֵאַרְצוֹ. וַיְהִי
בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיהוָֹה הִכָּה כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר
פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשְּׁבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר
וַיָּקָם פַּרְעֹה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר:
קוּמוּ צְּאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי גַּם אַתֶּם גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

היום אתם יוצאים בחדש האביב

בצאת

ישראל ממצרים בית יעקב מעם
לעז היתה יהודה לקדשו ישראל
ממשלותיו. הים ראה וינס הירדן ישב לאחור ההרים
רקדו כאילים גבעות כבני צאן. מה לך הים כי תנוס
הירדן תסב לאחור ההרים תרקדו. כאילים גבעות
כבני צאן. מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב.

זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים

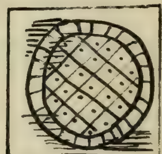

רַבָּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר: כָּל מִי
שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלשָׁה דְבָרִים אֵלּוּ
בְּפֶסַח לֹא יָצָא יְדֵי חוֹבָתוֹ וְאֵלּוּ הֵן:

פסח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִין בִּזְמַן שֶׁבֵּית
הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם עַל שׁוּם מָה: עַל
שׁוּם שֶׁפָּסַח הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל
בָּתֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם. **מצה** זוֹ שֶׁאָנוּ

אוֹכְלִים עַל שׁוּם מָה: עַל שׁוּם שֶׁלֹּא
הִסְפִּיק בְּצֵקָם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַחֲמִיץ
עַד שֶׁנִּגְלָה עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּגְאָלָם.

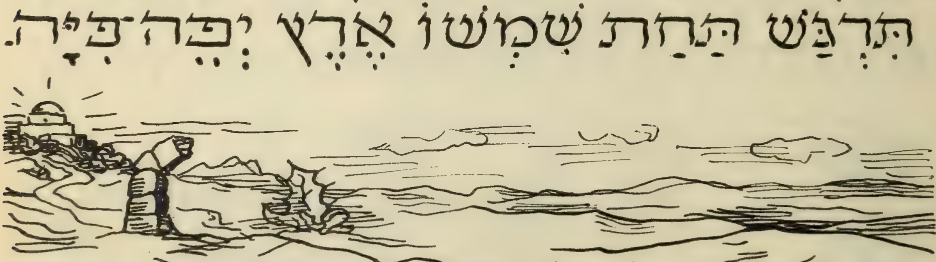
מרור זֶה שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים עַל שׁוּם
מָה: עַל שׁוּם שֶׁמֵּרְרוּ הַמִּצְרִים
אֶת חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם.

המו תעי מדבר צאו מתוך השממה
עוד הדרך רב, עוד רבה המלחמה
רב לכם לנוע, לנוד בערבה
ולפניכם פרושה דרך גדולה ורחבה
רק ארבעים שנה נתע בין ההרים
ובחול טמנו ששים רבוא פגרים.
אל נא יעצרונו פגרי הנחשלים
שבעבדותם מתו-נפסה על החללים.
ירקבו בקלונם סרוחים על צרורותם
שבכתפם נשאו ממצרים אותם,
מתק כמו חלומם, רב בצלים, שומים
דודים מלאי בשר רבים ועצומים
עוד היום או מחר יחלק רוח קדים
עם העיט גופת אחרון העבדים.

קוּמוּ אֵפוֹא, נָדִים. עִזְבוּ אֶת הַשְּׁמָמָה
אַךְ אַל יַעַל קוֹלְכֶם, דִּרְכוּ עֹז בִּדְמָמָה
פֶּן צַעַדְכֶם יַרְגִּיז מִדְבָּר וְנִרְדָּמָיו
אִישׁ וָאִישׁ בִּלְבָבוֹ יִשְׁמַע הֵד פְּעָמָיו.
אִישׁ בִּלְבָבוֹ יִשְׁמַע קוֹל אֱלֹהַּ דֹּבֵר:
לֵךְ! הַיּוֹם אֶל אֶרֶץ חֲדָשָׁה אַתָּה עֹבֵר
לֹא. לֹא לֶחֶם קְלֹקֵל, שְׂלָו וּדְגַן שָׁמַיִם
לֶחֶם עֶצֶב תֹּאכַל פְּרִי עֲמַל יָדַיִם.
לֹא. לֹא אֹהֶל תֹּהוּ וַעֲלִיּוֹת שְׁחָקִים
בַּיִת אַחֵר תִּבְנֶה, אֹהֶל אֶחָד תָּקִים.
כִּי מִלְּבַד הַמִּדְבָּר תַּחַת הַשָּׁמַיִם,
עוֹד לֶאֱלֹהַּ עוֹלָם גָּדוֹל רְחַב יָדַיִם.
וּמִלְּבַד יְלֵל הַיְשִׁימוֹן דְּמִי הַצִּיָּה
תִּרְגַּשׁ תַּחַת שִׁמְשׁוֹ אֶרֶץ יְפֵה פִיָּה.

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר חַיָּב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ
כְּאִלּוּ הוּא יָצָא מִמִּצְרַיִם שֶׁנֶּאֱמַר וְהִגַּדְתָּ

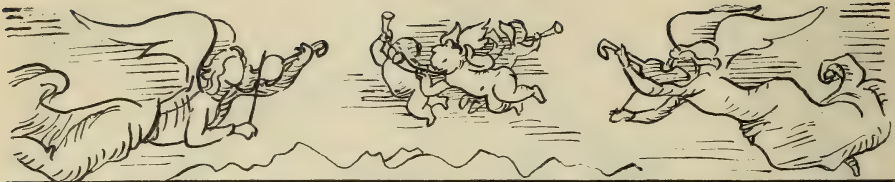
לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר
בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי
בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם לֹא
אֶת אֲבוֹתֵינוּ בִּלְבָד גָּאַל
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶלָּא
אַף אוֹתָנוּ גָּאַל עִמָּהֶם

שֶׁנֶּאֱמַר וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא
אוֹתָנוּ לָתֶת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לַאֲבוֹתֵינוּ׃

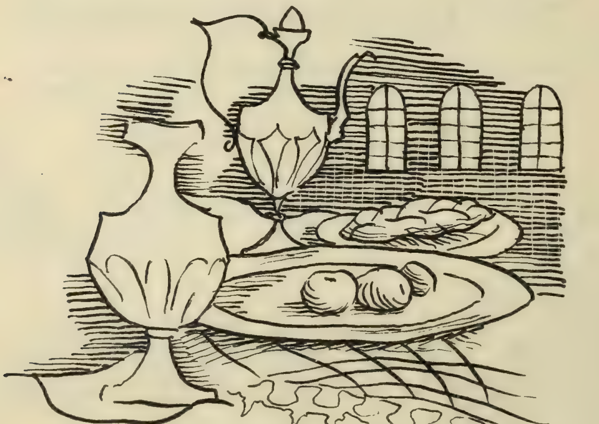
בָּרוּךְ אֲשֶׁר גְּאָלָנוּ וְגָאַל אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם
וְהִגִּיעָנוּ לַלַּיְלָה הַזֶּה לֶאֱכָל בּוֹ מַצָּה וּמָרוֹר
כֵּן יַגִּיעֵנוּ לְמוֹעֲדִים וְלִרְגָלִים אֲחֵרִים הַבָּאִים
לִקְרָאתֵנוּ בְּשָׁלוֹם שְׂמֵחִים בְּבִנְיָן וְשָׂשִׂים
בַּעֲבוֹדָה וְנָשִׁיר שִׁיר חָדָשׁ גְּאֻלָּתֵנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ׃

עַל הֶהָרִים שְׂאוּ קוֹלְכֶם שִׁיר חָדָשׁ
גְּבָעוֹת יִמְחֲאוּ כַף שִׁיר חָדָשׁ
בַּת עַמִּי עוּרִי הִתְעוֹרְרִי
פִּצְחִי רִנָּה וָשִׁיר
עֲלֵה נַעֲלֶה אֶל הַר צִיּוֹן נַעֲלֶה
בְּשִׂמְחָה וּבְצָהֳלָה נַעֲלֶה
בְּקוֹל תְּרוּעָה בְּקוֹל שׁוֹפָר שִׁיר חָדָשׁ
בִּמְצִלְתַּיִם וּבְתֻפִּים שִׁיר חָדָשׁ

סעודה

שְׁפֹךְ

חֲמָתְךָ עַל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא
יְדָעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת
אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרָאוּ כִּי
אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נָוֵהוּ
הֵשַׁמּוּ. שְׁפָךְ עֲלֵיהֶם
זַעְמֶךָ וַחֲרוֹן אַפְּךָ יַשִּׂיגֵם.
תִּרְדֹּף בְּאַף וְתַשְׁמִידֵם
מִתַּחַת שְׁמֵי יְיָ.

וָאֶעֱבֹר עָלַיִךְ וָאֶרְאֵךְ מִתְבּוֹסֶסֶת
בְּדָמָיִךְ וָאֹמַר לָךְ

בְּדָמַיִךְ חֲיִי

וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אֹתוֹ

כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ

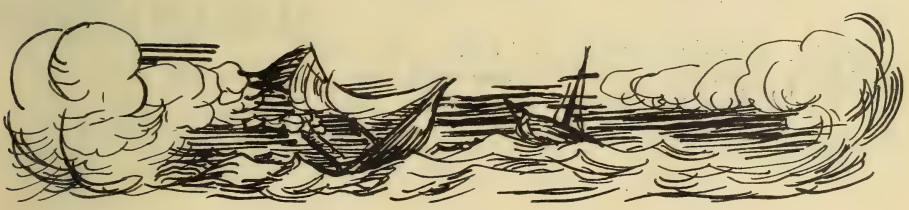
יכנסו

לארץ התועים בלב ים והנאבקים עם גלי היאוש והאימה. אל יפקרו לסכנות הימים כל אלה אשר שום חוף בעולם לא יקבלם בלתי אם חוף ארצם. אם תועות עתה אניות בלב ים ובהן פליטים יהודים יכנסו אל הארץ. אל ארץ ביתם הלאומי ויהיו אתנו. יעבר עליהם אשר יעבור עלינו ויהיו אתנו. יהיו מוגנים אתנו ויגנו אתנו כי פה מקומם. על פני הימים נטושים נושאי הדגל של צרת יהודים. הכלו לא יתנו לשערי הארץ שיסגרו. לא יתנו למצפון העולם שירגע. הפליט היהודי יוצא בראש המערכה וכלנו חיבים לצאת בצבאותיו.

סביב גלים הזועמים
קולות איתן הרועמים
מה דל מה דל חלקנו.

סביב רוחות הסוערות
ושלהבות הבוערות
ומי ירחמנו.

הלב הומה חרד יתר
אל מול עולם אויב חד.

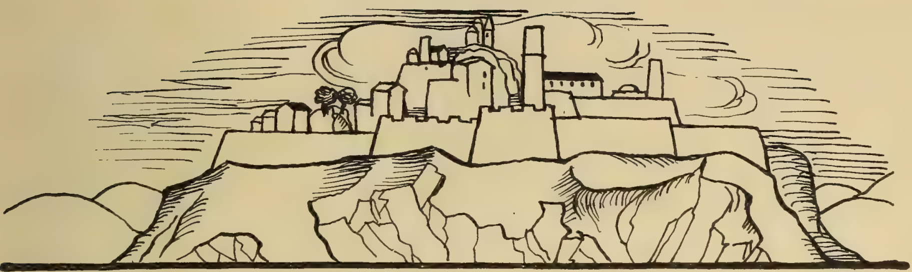

הַבּוֹנִים בַּחוֹמָה וְהַנֹּשְׂאִים בַּסֵּבֶל עֹמְשִׂים בְּאַחַת
יָדוֹ עֹשֶׂה בַמְּלָאכָה וְאַחַת מַחֲזֶקֶת הַשָּׁלַח׃

וְהַבּוֹנִים אִישׁ חַרְבּוֹ אֲסוּרִים עַל מָתְנָיו
וּבוֹנִים וְהַתּוֹקֵעַ בַּשּׁוֹפָר אֶצְלִי :

גַּם בָּעֵת הַהִיא אָמַרְתִּי לָעָם אִישׁ וְנַעֲרוֹ
יָלִינוּ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלָם וְהָיוּ-לָנוּ הַלַּיְלָה
מִשְׁמָר וְהַיּוֹם מְלָאכָה:

עַל חוֹמוֹתַיִךְ יְרוּשָׁלַיִם הִפְקַדְתִּי שׁוֹמְרִים
כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו
אל תתנו דמי לו עד יכונן את
ירושלים תהילה בארץ.

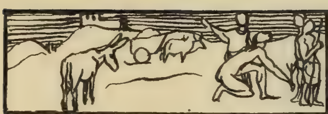

הַר גָּבֹהַּ
עֲלִי לָךְ מְבַשֶּׂרֶת צִיּוֹן
הָרִימִי בַכֹּחַ קוֹלֵךְ
מְבַשֶּׂרֶת יְרוּשָׁלָיִם
הָרִימִי אַל תִּירָאִי
אִמְרִי לְעָרֵי יְהוּדָה
הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם.

בעת

רְצוֹן עֲנִיתִיךָ וּבְיוֹם יְשׁוּעָה עֲזַרְתִּיךָ וְאֶצָּרְךָ וְאֶתֶּנְךָ לִבְרִית
עָם לְהָקִים אֶרֶץ לְהַנְחִיל נְחָלוֹת שֹׁמֵמוֹת לֵאמֹר לַאֲסוּרִים:
צֵאוּ. לַאֲשֶׁר בַּחֹשֶׁךְ: הִגָּלוּ!

אל תירא

כִּי גְאַלְתִּיךָ. קָרָאתִי בְשִׁמְךָ לִי אָתָּה.
כִּי תַעֲבֹר בַּמַּיִם אִתְּךָ אָנִי. וּבַנְּהָרוֹת
לֹא יִשְׁטְפוּךָ. כִּי תֵלֵךְ בְּמוֹ אֵשׁ לֹא תִכָּוֶה. וְלֶהָבָה לֹא תִבְעַר
בָּךְ.

אַל תִּירָא כִּי אִתְּךָ אָנִי. מִמִּזְרָח אָבִיא זַרְעֶךָ. וּמִמַּעֲרָב
אֲקַבְּצֶךָּ. אֹמַר לַצָּפוֹן תֵּנִי וּלְתֵימָן אַל תִּכְלָאִי. הָבִיאִי בָנַי
מֵרָחוֹק וּבְנוֹתַי מִקְצֵה הָאָרֶץ. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב. וִישֻׁרוּן
בָּחַרְתִּי בוֹ. כִּי אֶצָּק מַיִם עַל צָמֵא וְנוֹזְלִים עַל יַבָּשָׁה.
אֶצֹּק רוּחִי עַל זַרְעֶךָ. וּבִרְכָתִי עַל צֶאֱצָאֶיךָ. וְצָמְחוּ.
בְּבֵין חָצִיר כַּעֲרָבִים עַל יִבְלֵי מָיִם.

אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי
וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה.
אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים
הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה.

מֵאֵת יהוה הָיְתָה זֹּאת
הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ.
זֶה-הַיּוֹם עָשָׂה יהוה
נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ.

הנה

ימים באים נאם ה׳ ולא יאמרו עוד חי ה׳ אשר העלה
את בני ישראל מארץ מצרים כי אם חי ה׳ אשר
העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ
צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם לא שתעקר
יציאת מצרים ממקומה. אלא שתהא שעבוד
מלכיות עקר ויציאת מצרים טפל לו. וכן הוא
אומר אל תזכרו ראשונות זו שעבוד מלכיות
וקדמוניות אל תתבוננו זו יציאת מצרים הנני
עושה חדשה עתה תצמח. תנא רב יוסף זו מלחמת
גוג ומגוג משל למה הדבר דומה: לאדם שהיה
מהלך בדרך ופגע בו זאב ונצל ממנו והיה
מספר והולך מעשה זאב. פגע בו ארי ונצל
ממנו והיה מספר והולך מעשה ארי. פגע
בו נחש ונצל שכח מעשה שניהם והיה מספר
והולך מעשה נחש. אף כך ישראל צרות
אחרונות משכחות את הראשונות:

בְּשָׁעָה שהקדוש ברוך הוא
גואל את ישראל קודם
שלשה ימים שיבוא
משיח בא אליהו ועומד
על הרי ישראל ובוכה
ומספיד עליהם ואומר:
הרי ארץ ישראל עד מתי
אתם עומדים בחרב ציה
ושממה. וקולו נשמע מסוף העולם ועד סופו
ואחר כך אומר להם: בא שלום לעולם ~

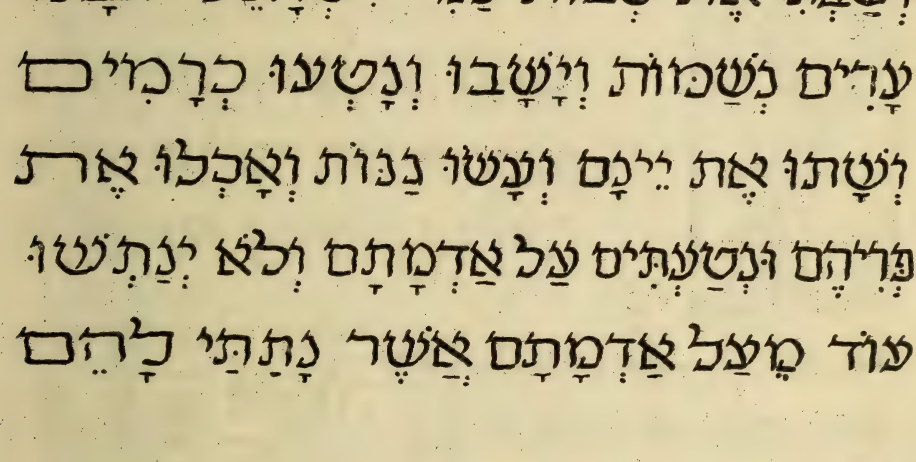
אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי
אֵלִיָּהוּ הַגִּלְעָדִי בִּמְהֵרָה יָבֹא
אֵלֵינוּ עִם מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד.

בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נָכוֹן יִהְיֶה הַר
בֵּית יְהוָה בְּרֹאשׁ הֶהָרִים וְנִשָּׂא
מִגְּבָעוֹת וְנָהֲרוּ אֵלָיו כָּל
הַגּוֹיִם וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לְכוּ וְנַעֲלֶה אֶל הַר יְהוָה
אֶל בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. וְיֹרֵנוּ מִדְּרָכָיו וְנֵלְכָה בְּאֹרְחֹתָיו. כִּי מִצִּיּוֹן
תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְהוָה מִירוּשָׁלָם. וְשָׁפַט בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים
רַבִּים וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת. לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל גּוֹי
חֶרֶב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה.

הנה

יָמִים בָּאִים נְאֻם יְהוָה וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ
בַּקֹּצֵר וְדֹרֵךְ עֲנָבִים בְּמֹשֵׁךְ הַזָּרַע וְהִטִּיפוּ
הֶהָרִים עָסִיס וְכָל הַגְּבָעוֹת תִּתְמוֹגַגְנָה.
וְשַׁבְתִּי אֶת שְׁבוּת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבָנוּ
עָרִים נְשַׁמּוֹת וְיָשָׁבוּ וְנָטְעוּ כְרָמִים
וְשָׁתוּ אֶת יֵינָם וְעָשׂוּ גַנּוֹת וְאָכְלוּ אֶת
פְּרִיהֶם וּנְטַעְתִּים עַל אַדְמָתָם וְלֹא יִנָּתְשׁוּ
עוֹד מֵעַל אַדְמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם

אַדִּיר בִּמְלוּכָה

בָּחוּר כַּהֲלָכָה
גְּדוּדָיו יֹאמְרוּ לוֹ
דָּגוּל בִּמְלוּכָה
הָדוּר כַּהֲלָכָה
וָתִיקָיו יֹאמְרוּ לוֹ
עָנָו בִּמְלוּכָה
פּוֹדֶה כַּהֲלָכָה
צַדִּיקָיו יֹאמְרוּ לוֹ
תַּקִּיף בִּמְלוּכָה
תּוֹמֵךְ כַּהֲלָכָה
תְּמִימָיו יֹאמְרוּ לוֹ

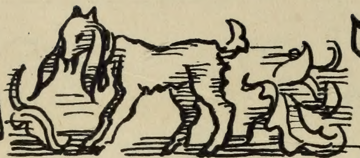
לְךָ וּלְךָ
לְךָ כִּי לְךָ
לְךָ אַף לְךָ
לְךָ יְיָ
הַמַּמְלָכָה

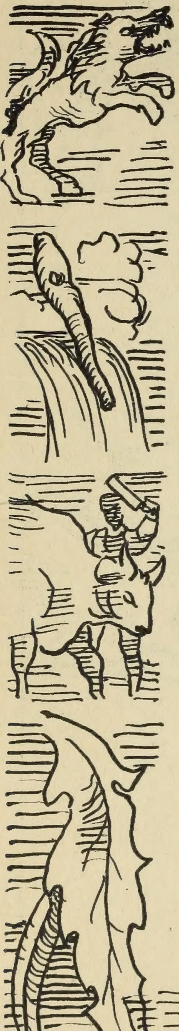
כִּי לוֹ
נָאֶה
כִּי לוֹ
יָאֶה

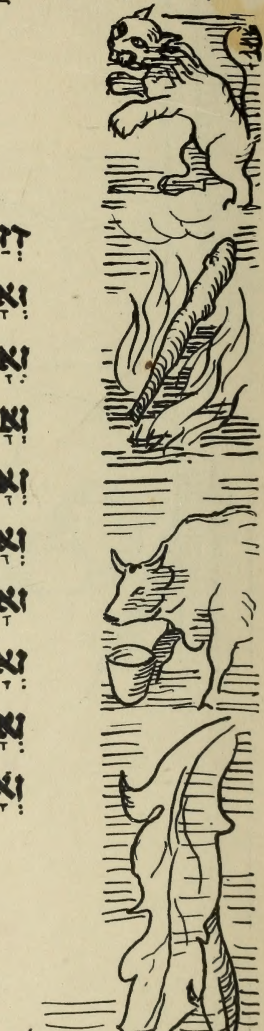
אחד
מי יודע

אחד אלוהינו שבשמים ובארץ
שני לוחות הברית
שלשה אבות
ארבע אמהות
חמשה חומשי תורה
ששה סדרי משנה
שבעה ימי שבתא
שמונה ימי מילה
תשעה ירחי לידה
עשרה דבריא
אחד עשר כוכביא
שנים עשר שבטיא
שלשה עשר מדיא

חד גדיא

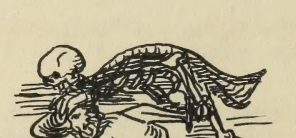

חַד גַּדְיָא

זַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי
וְאָתָא שׁוּנְרָא וְאָכַל לְגַדְיָא
וְאָתָא כַלְבָּא וְאָכַל לְשׁוּנְרָא
וְאָתָא חוּטְרָא וְהִכָּה לְכַלְבָּא
וְאָתָא נוּרָא וְשָׂרַף לְחוּטְרָא
וְאָתָא מַיָא וְכָבָה לְנוּרָא
וְאָתָא תוֹרָא וְשָׁתָה לְמַיָא
וְאָתָא הַשּׁוֹחֵט וְשָׁחַט לְתוֹרָא
וְאָתָא מַלְאַךְ הַמָּוֶת וְשָׁחַט לְשׁוֹחֵט
וְאָתָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
וְשָׁחַט לְמַלְאַךְ הַמָּוֶת

חסל

סדור פסח

כהלכתו